

[Christmas Møller.]

Venskab med det kommunistiske Parti fra konservativ Side? Finansministeren ved, at det er bevidst usandfærdig Tale, han har ført, og derfor søger han at sno sig udenom, saaledes som han har gjort det her i Dag.

Formanden: Jeg henstiller, at man holder sig fra alt for stærke Udtryk.

Munch-Petersen: Det er mærkeligt, saa mange Gange man er nødt til at gentage det samme herinde, og saa mange Gange man staar overfor de samme latterlige saakaldte Argumenter, f. Eks. med Hensyn til Spørgsmaalet om de smaa demokratiske Reforme, hvor vi Gang paa Gang har tilbagevist, at der skulde være nogen Modsætning mellem vort Standpunkt, at vi er Tilhængere af de smaa demokratiske Fremskridt, og at vi samtidig er Tilhænger af det socialistiske Fremtidssamfund. Der er ingen Modsætning, tværtimod har vort Parti altid proklameret paa sit Program, at samtidig med, at man kæmper for det kapitalistiske Samfunds Omstyrtelse og den proletariske Revolution, kæmper vi ogsaa for visse Fremskridt indenfor det bestaaende Samfund. Det har ogsaa altid været socialistisk Politik at knytte disse to Ting sammen. Og netop naar man fører denne Kamp paa den rigtige Basis, bliver Kampen for de smaa Fremskridt samtidig en Kamp mod det kapitalistiske Samfundssystem, som man skal fravriste disse Fremskridt.

Det, vi bebrejder Socialdemokratiet, er, at de fører en arbejderfjendtlig Politik, at de gennemfører en Række Foranstaltninger, der er til Skade for den arbejdende Befolkning herhjemme. Naturligvis kan der undertiden ogsaa være Ting, som giver lidt, men samtidig med det gennemfører man Foranstaltninger, som i højere Grad er til Skade for den arbejdende Befolkning. (Afbrydelse: For Eksempel? Nævn noget!). For Eks. Kriseforliget, hvor man paalagde den arbejdende Befolkning store Udgifter, plyndrede den gennem indirekte Beskatning. Samtidig giver man saa undertiden en lille Smule Hjælp til de arbejdsløse, langtfra tilstrækkeligt. Man knytter det sammen med forskellige Foranstaltninger, som er fjendtlige overfor den arbejdende Befolkning.

En Følge af denne Politik er den Passivitet, hvortil Socialdemokraterne vil lænke Arbejderklassen, og at Kaarene for den arbejdende Befolkning stadig gaar tilbage. Den arbejdende Befolkning kan kun kæmpe

for Forbedringer i sine Kaar ved virkelig at føre en Kamp baade mod Kapitalisterne, mod selve det kapitalistiske Samfund og mod den Regering, der forvalter dette kapitalistiske Samfund, og som i Øjeblikket for Eks. ogsaa forvalter den Strejkeforbudslov, som den selv har faaet gennemført. Mod disse Foranstaltninger maa Arbejderklassen føre Kamp, og ved Hjælp af en saadan Kamp kan den ogsaa vinde Indrømmelser. Det er det, vi ønsker, Arbejderklassen skal gøre, og derved er det, vi staar saa skarpt overfor de socialdemokratiske Førere og naturligvis altid maa anvende en stor Del af vore Taler mod disse socialdemokratiske Førere, fordi det er dem, der lænker

Formanden: Jeg tillader mig at minde om, at det er Forslag til Lov om ekstraordinær Formueafgift, der i Øjeblikket er til Behandling.

Munch-Petersen: Jeg skal ikke kritisere Formanden, men jeg mener, man noget tidligere kunde have mindet om dette. — Derfor maa vi afsløre, at Socialdemokraterne vil binde Arbejderklassen til det bestaaende Samfundssystem og derved hindrer, at man fører Kamp for at faa gennemført en Formuebeskatning som den, der her er foreslaaet. En saadan Indrømmelse fra Kapitalismen, som en saadan Formuebeskatning vilde være, gennemføres netop kun ved, at den arbejdende Befolkning sætter sin Kampkraft ind og tvinger Kapitalismen til dette, at Pengene tages dér, hvor Pengene findes. Det er det, dette Lovforslag gaar ud paa, ikke stadig at tage Pengene fra den arbejdende Befolkning, men tage dem fra Kapitalen, dér, hvor de findes, og bruge dem til de nødvendigeste Formaal.

Til Slutning skal jeg blot sige, at det er jo løjerligt, at man stadig agitatorisk fremkommer med denne Paastand om intime Forhandlinger, for det er dog almindelig bekendt, vel ogsaa for socialdemokratiske Vælgere almindelig bekendt, hvem det er, der stadig fører intime Forhandlinger med de reaktionære Partier, med Venstrepartiet, dette Parti, der kun repræsenterer Storkapitalismens arbejderfjendtlige Interesser, og med det mest konsekvente Parti for Storkapitalismen, det konservative Folkeparti. Det er de Partier, der sidder som Forvaltere af det kapitalistiske Samfundssystem, som udfører Kapitalismens Ærinde i deres praktiske Politik, og de skulde gaa saa smaat med Dørene i de Spørgsmaal.